№ 50. Piątek 2. Marca 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Gmina Ceperów w obwodzie żółkiewskim celem zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej zobowiązała się po wieczne czasy wystawić budynek szkolny i tenże utrzymywać zawsze w dobrym stanie, posprawiać sprzęty szkolne, starać się o utrzymanie w szkole ochędóstwa, na opał szkoły dawać odpowiednią ilość drzewa, tudzież zwozić drzewo, które nauczyciel zakupi dla siebie, i nareszcie każdoczesnemu nauczycielowi, który oraz ma pełnić funkcye diaka za co pobierać będzie zwykłe do tej służby przywiązane dochody, płacić rocznie 100 złr. w. a.

Dla polepszenia tej dotacyi zobowiązał się gr. kat. proboszcz miejscowy ks. Michał Lisikiewicz na czas swego teraźniejszego plebaństwa płacić rocznie 1 złr. w. a.

Okazaną temi ofiarami pożyteczną dla ogółu dążność ku poparciu oświaty ludu podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, 12. lutego 1866.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem, z 17. lutego r. b. zezwolić najłaskawiej, ażeby w roku 1870 odbyła się w Wiedniu międzynarodowa wystawa wyrobów gospodarstwa, przemysłu i sztuk pięknych.

Jego Ex. minister stanu mianował na wniosek lwowskiego ordynaryatu arcybiskupiego rzym. obrządku zastępcę katechety przy c. k. akademicznem gimnazyum we Lwowie *Michała Józefa Rodeckiego* rzeczywistym katechetą przy tym zakładzie naukowym.

Część nieurzędowa.

Lwów, 2. marca.

Jen. kor. z 28. z. m. pisze: „Podług telegramu podanego dziś na czele *Wanderera*, miano z Pesztu wzywać hr. Agenora Gołuchowskiego, ażeby w sobotę przybył do Wiednia. Możemy oświadczyć, że z żadnej strony nie nastąpiło urzędowe powołanie Jego Excelencyi hr. Gołuchowskiego do Wiednia, i nie omylimy się twierdząc, że tak ta jak i podobne ostatniemi dniami w dziennikach obiegające pogłoski pochodzą ze źródła, które założyło sobie wprowadzać publiczność systematycznie w błąd fałszywemi wiadomościami.“

Vilag upatruje w odpowiedziach Najjaś. Pana do deputacyi adresowych *nowy krok ku zbliżeniu się* i nie wątpi tem bardziej o tem, ponieważ rząd pośpieszył się nadać faktyczną treść tym odpowiedziom. Najgłówniejszą jej część stanowią wyrazy, że objawione w ciągu dyskusyi obawy nie zachwieją gotowość sejmu do współdziałania ku osiągnięciu celu ostatecznego. *Vilag* jest przekonany, że to oczekiwanie się ziści, ale oraz także, że rząd nie będzie wystawiać na zbyt ciężką próbę energii sejmu. Dowiedźmy — kończy *Vilag* — że oddajemy Królowi i Państwu to, co się należy Królowi i Państwu, a będziemy mogli z tem większem prawem żądać tego, co jest nasze.

Natomiast widzi *Lloyd* z najwyższych odpowiedzi, że wprawdzie jeszcze duch i kierunek, ale już nie litera mowy tronowej uważane są za prawidło postępowania. Miejsce „spraw spólnych“ zajęła w odpowiedzi „nakazana stosunkami spólność interesów“; przytem podnosi odpowiedź tylko „pomyślność i wielkość całej monarchii“, a nie wspomina nic o „jednolitej egzystencyi“. Nadmienioną w odpowiedzi do reprezentantów zgodność co do celu ostatecznego uważa *Lloyd* za skutek adresów i debat adresowych, i wita ją przeto z podwójną radością.

Z Berlina niesłychać dotąd jeszcze nic pewnego o zapowiadanych tak szumnie środkach hrabiego Bismarka ani też o zamierzanych przez niego krokach w *kwestyi szlezwicko-holsztyńskiej*. Natomiast utrzymują się pogłoski, że p. Bismark złożył tekę spraw zagranicznych i otrzyma następcę w osobie hrabiego *Goltza*, którego znów miejsce w Paryżu ma zająć hrabia *Reventlow-Criminil*. Przytem utrzymywają jedni, że jeżliby te pogłoski się sprawdziły, równałoby się to zupełnym upadkowi wojennych planów Bismarka, gdy przeciwnie twierdzą inni, że p. Bismark pozostałby i nadal jeszcze jako prezydent ministrów duszą gabinetu. W kołach wojskowych tymczasem rozmawiają ciągle o bliskich operacyach wojennych.

Jak już donosił telegraf, przynoszą półurzędowe dzienniki *pruskie* następujące *zaprzeczenie*: „Wiadomość, jakoby na *austryacką depeszę* z 7. lutego *odpowiedział już gabinet pruski*, jest bezzasadna. Wzmianki więc niektórych dzienników o osnowie mniemanej odpowiedzi pruskiej są zupełnie zmyślone.“ — Prócz tego donosi N. *Pr. Ztg.*: Królew. poseł w Paryżu hr. Goltz został jeszcze sprawami zatrzymany w Berlinie, ale zamierza zaraz po ich załatwieniu, najdalej 4. marca odjechać na powrót do Paryża.

Dziennik rozporządzeń dla Holsztynu z 27. z. m. zawiera wniosek rządu krajowego do Namiestnika względem *zwołania komisyi z 15 członków do obradowania nad budżetem*. Namiestnik zezwala na to i kończy odnośny reskrypt swój temi słowy: „Oby rezultat obrad tej komisyi przyniósł pożytek krajowi i posłużył ku wzmocnieniu zaufania, którego tyle pięknych dowodów złożyła mi już ludność tego kraju.

W Dublinie jak telegram donosi uwięziono znów kilka osób, a między niemi kapitana Condona z armii amerykańskiej. Również uwięziono w Newcastle kapitana O'Conell z tejże samej armii. Z resztą panuje w Dublinie zupełna spokojność, co łatwo pojąć przy zupełnie zmienionem położeniu rzeczy, dziś bowiem osoby podejrzane mogą być aresztowane i trzymane w więzieniu na czas nieograniczony. W ogóle zawieszenie aktu Habeas corpus wywiera wpływ rozległy, nie tylko w stolicy kraju lecz i na prowincyi poczynają pojmować znaczenie tego zawieszenia. Lud wstrzymuje się od okazywania sympatyi fenyanom. Fenianie zaś z swej strony wiedzą, iż gdyby nie było tylu zdrajców między związkowemi, władza nie byłaby mogła wykryć fabryki broni najbardziej ukryte, Fenyanie są więc dziś bardzo ostrożni. Chociaż w takiem przesileniu trudno jest coś pewnego powiedzieć, to jednak zdaje się, iż potęga związku Fenyan znacznie upada. Fenyanie otoczeni szpiegami z własnego łona swego, dozorowani przez policyą nader czynną i znaczną siłą wojskową popartą, nie mogą się spodziewać pomyślnego skutku swych usiłowań.

O układach w Konstantynopolu dowiadujemy się, że Porta wydała notę do reprezentantów wszystkich mocarstw, które podpisały traktat paryzki oświadczając, że na podstawie traktatu z 6. września 1859 chce wysłać komisarza do Bukaresztu. Zarazem w myśl tego traktatu wzywa mocarstwa aby jej delegatowi przydały swoich komisarzy, i wyraża chęć utrzymania w całej mocy firmanu z 6. grudnia 1861 zatwierdzającego połączenie Mołdawii z Wołoszczyzną. W skutek tego wszyscy posłowie wyprawili jednobrzmiące noty do swoich rządów żądając instrukcyi i decyzyi kto będzie z ich strony delegowany. Austrya a prawdopodobnie także inne mocarstwa przeznaczą na delegatów swoich konzulów w Bukareszcie.

Wypadki w Bukareszcie i ich skutki będą zapewnie długo jeszcze zajmować przeważnie opinię publiczną. Z rozlicznych wersyi jakie puszcza w obieg kombinacya polityczna, zasługuje na wzmiankę głównie to, że wszędzie utrzymuje się zdanie, iż do tych wypadków mają być zastosowane dawniejsze postanowienia konferencyi mocarstw, i że przeto wypływające z nich kwestye powinny być rozwiązane w drodze interwencyi dyplomatycznej.

O wypadkach w Bukareszcie mówi *la France*: Zdaje się, iż ostatnie wypadki w Księstwach naddunajskich mają cechę wewnętrznego porządku i spokojnej reorganizacyi. Znakomite osoby, powołane wypadkami do przewodniczenia dziennemi sprawami, znane są z usposobienia pojednawczego i konserwatywnego. Rzeczą zaś będzie mocarstw opiekuńczych przyczynić się do rekonstrukcyi Mołdo-Wołoszczyzny w sposób odpowiedni życzeniom ludności kraju. Konferencya w podobnych okolicznościach mogła by łatwo mieć doniosłość małego kongresu.

Doniesienia z Mexyku sięgają do 21. stycznia i są bardzo pomyślne. W ostatnich czasach nie było żadnego spotkania z bandami juarystowskiemi. Ostatnią potyczkę stoczył komendant Vignand z dwoma naczelnikami band juarystowskich Miguelem Reyor i Escobarem. Vignand mając 180 piechoty i 40 jeźdźców zabrał nieprzyjacielowi 200 koni. Ochotnicy austryaccy przybyli do Misantli.

Monarchia Austryacka.

Cterdzieste posiedzenie Sejmu krajowego dnia 1. marca 1866.

Marszałek krajowy x. *Leon Sapieha* zagaił posiedzenie o godzinie $11\frac{1}{2}$ przed południem. Obecnych posłów było 125. Ze strony Rządu: c. k. komisarz rządowy, radzca dworu p. *Possinger*. Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia, zawiadomiono Izbę, że p. Tarczanowski otrzymał od Marszałka krajowego urlop ośmiodniowy.

Odczytano dalszy ciąg petycyi wniesionych do Sejmu. Petycya Izraelitów Lwowskich zawierająca zażalenie przeciw projektowi statutu gminnego dla miasta Lwowa odesłano na wniosek p. Dubsa do komisyi dla statutów miejskich.

Przedłożono wniosek p. *Henryka hr. Wodzickiego*, ażeby Sejm polecił komisyi administracyjnej przedłożenie wniosków, celem uzyskania: 1) aby dodatki do podatków rządowych przez kolej żelazną Karola Ludwika dotąd na rzecz gminy Wiednia i niższej Austryi płacone, na rzecz kraju, który ta kolej przerzyna, opłacanemi były. 2) Aby te dodatki do podatków od kolei żelaznych teraz się budujących lub w przyszłości budować się mających w Galicyi na rzecz kraju opłacanemi były.

Wniosek ten jako będący w ścisłym związku z wnioskiem p. Smolki normującym stosunek kolei żelaznych do kraju odesłany został na żądanie wnioskodawcy bez dalszego motywowania do komisyi administracyjnej.

Z porządku dziennego przedłożył p. *Rydzowski* sprawozdanie komisyi dla spraw Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany §. 13. statutu krajowego.

Zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego komisya wnosi:

Wysoki Sejm zechce z zachowaniem §. 38. statutu krajowego, i z zastrzeżeniem Najwyższej sankcyi Jego c. k. Apostolskiej Mości uchwalić: po drugim ustępie §. 13. statutu krajowego ma być domieszczony dodatek następującej osnowy:

„Gdyby jednakże zastępca właściwy członka Wydziału krajo-„wego przez całe Zgromadzenie sejmowe wybranego z powodu po-„wyższych przeszkód zastępstwa objąć niemógł, natenczas zająć „może jego miejsce którykolwiek inny zastępca przez całe Zgro-„madzenie sejmowe wybrany.“

Wniosek ten został bez dyskusyi przez całe zgromadzenie jednogłośnie przyjęty i zaraz w trzeciem odczytaniu ostatecznie uchwalony.

Następnie przedłożył p. *Rydzowski* sprawozdanie komisyi dla spraw Wydziału krajowego w przedmiocie udzielić się mającej Wydziałowi krajowemu instrukcyi. Projekt instrukcyi obejmujący 66 paragrafów przyjęty został z bardzo drobnemi zmianami według wniosku komisyi, i w trzeciem odczytaniu ostatecznie został uchwalony.

Posiedzenie zamknięto o godzinie $2^1/_2$ po południu. Przyszłe posiedzenie w piątek. Porządek dzienny: Sprawozdanie komisyi o etacie urzędników i sług Wydziału krajowego. Sprawozdanie komisyi administracyjnej o wniosku p. Starucha, co do kosztów sanitarnych. Pierwsze czytanie wniosku p. Kowbasiuka o jura stolae. Pierwsze czytanie wniosku p. Rusieckiego o mesznem. Pierwsze czytanie wniosku ks. Trzeszczakowskiego o seminaryach nauczycielskich. Pierwsze czytanie wniosku p. Krzysztofowicza o statucie dla miasta Stanisławowa.

Lwów, 2. marca. *(Żałobne nabożeństwo.)* Dziś o godzinie 8mej z rana odbyło się w rz. k. kościele katedralnym żałobne nabożeństwo za duszę ś. p. Cesarza Franciszka I., na którem byli obecni szefowie władz cywilnych i wojskowych, korporacye i liczne zgromadzenie pobożnych.

Wiedeń, 28. lutego. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* W niedzielę był w Budzie świetny wieczór u dworu, na który zaproszono przyszło 400 osób, a mianowicie magnatów, deputowanych, naczelników władz cywilnych, wojskowych i gminnych, tudzież wiele dam. Najjaśn. Państwo przybyli około godz. 9. i zabawili do 11. Prawie wszyscy goście mieli zaszczyt rozmawiać z Najjaśn. Państwem. Jej ces. Mość była zupełnie zdrowa i wyglądała świeżo i raczyła kilkakrotnie wyrazić Swoje najwyższe zadowolenie z pobytu w Budzie. Za dowód tego najwyższego Jej ces. Mości zadowolenia ma służyć według „Hungaria“ i to, że Najjaśn. Pani na pamiątkę pobytu w Peszcie zamierzyła ułożyć album portretów panów i pań węgierskich, i w tym celu zażądała u jednego z tutejszych zakładów fotograficznych znaczniejszego zbioru portretów. Dla najwyższego dworu przychodzi co dzień transport wody do picia z Ischlu przez Wiedeń. Na ostatnim wieczorze Najjaśn. Pan miał mówić, że opuści Budę we środę.

Na wczorajszej recepcyi u Jego Excel. pana ministra wojny znajdowali się Ich cesarzew. Moście Arcyksiążęta Albrecht, Wilhelm, Książę Waza, książę Arenberg, hr. Mertens, fml. hr. Reischach, hr. Thurn, dalej Ich Excel. poseł francuzki książę Grammont, lord Bloomfield, b. Werther, hr. Bray-Steinburg i t. d., wielu oficerów sztabowych i wyższych, ogółem 170 osób.

U Jego Eminencyi nuncyusza papiezkiego kardynała Falcinelli będzie odtąd recepcya co sobotę.

Peszt, 27. lutego. Dziś po południu odbyło się uroczyste doręczenie adresu obu izb sejmu węgierskiego.

Prezes izby deputowanych miał przy doręczeniu adresu następującą przemowę.

„Wasza Cesarsko-Królewska Mość!

„Izba reprezentantów poleciła nam doręczyć Waszej Cesarskiej Mości adres zawotowany na Najwyższą mowę tronową. Wysłuchaj Wasza Cesarska Mość najuniżeńszą prośbę naszą i przyjęciem adresu racz dać krajowi uspokojenie i szczęście. Składając najuniżeniej adres, polecamy nas i komitentów naszych Najwyższej łasce Waszej Cesarskiej Mości.“

Najjaśniejszy Pan przyjmował poprzednio deputacyę adresową izby wyższej i na przemowę deputacyi raczył odpowiedzieć słowa następujące:

„Zdania i życzenia w adresie izby wyższej wyrzeczone, wezmę pod ścisłą uwagę i uwiadomię Was o postanowieniu Mojem reskryptem królewskim do Sejmu wystosować się mającym. Ufając odziedziczonym uczuciom Waszym, oczekuję, że członkowie izby wyższej według tradycyonalnego swego posłannictwa pójdą w kierunku mową Moją tronową wskazanym i całem znaczeniem mądrego swego umiarkowania przyczynią się do urzeczywistnienia ojcowskich moich zamiarów. Przygotowałem zgodę na gruncie prawnym, powszechnie uznanym, z szczerem życzeniem ale zarazem i z niezachwianem postanowieniem, w kierunku od którego odstąpić nie mogę bez naruszenia monarszych Moich obowiązków, bez narażenia na niebezpieczeństwo żywotnych warunków Mojej monarchii. Otworzyłem obszerne pole gwoli wypowiedzenia wzajemnych myśli i zdań, i jest żywem Mojem życzeniem nadać taki kształt i tak wzmocnić wewnętrzną samoistność ulubionego Mego królestwa węgierskiego, żeby takowe nietylko własne siły pomyślnie rozwinąć, ale zarazem na podstawie wspólnych interesów stosunkami wywołanych przyczynić się mogło do pomyślności i wielkości całej monarchii. Wierzę w to iż członkowie izby wyższej usiłowania Moje wspierać będą z patryotyczną gorliwością. Dajcie o tem wiadomość komitentom Waszym i zapewnijcie ich o szczerej królewskiej łasce Mojej.“

Deputacyi adresowej izby niższej Najjaśniejszy Pan raczył dać odpowiedź następującą:

„Adres doręczony poddam ścisłej rozwadze i odpowiedź Moję dam stanom i reprezentantom kraju na drodze osobnego reskryptu królewskiego. Odpowiedź Moja będzie miała cechę tej bezwzględnej otwartości jak wszystkie dotychczasowe kroki Moje. Pobyt Mój w stolicy kraju przedłużyłem dlatego, ponieważ przy wielkiem Mojem zajęciu się pomyślnością ukochanego królestwa Mojego węgierskiego miało dla Mnie wielkie znaczenie, poznać wierny wyraz życzeń kraju na podstawie własnej obserwacyi i śledzić główne momenta rozpraw z całą pilnością w bezpośredniej blizkości. Ponowne dowody zaufania ku Mojej osobie były Mi równie przyjemne, jak zgoda objawiająca się co do punktu wyjścia i co do celu ostatecznego. Tem bardziej żałować musiałem, iż w dalszym przebiegu rozpraw dały się słyszeć obawy odnoszące się do środków przeprowadzenia, jakie wskazałem. Mam nadzieję iż obawy te nie osłabią gotowości współdziałania gwoli dopięcia celu ostatecznego, tem bardziej zaś tego życzyć sobie muszę iż głębokie mam przekonanie, iż w interesie wszystkich ludów Moich stać muszę wytrwale przy zasadach w mowie Mojej tronowej w tym kierunku wytkniętych. Odnieście komitentom Waszym królewskie Moje pozdrowienie i zapewnijcie ich o niezmiennych ojcowskich uczuciach Moich.“

Czynności sejmów krajowych.

Na posiedzeniu sejmu *czeskiego* z 27. lutego oznajmił reprezentant rządu namiestnik Bach zaraz po otwarciu posiedzenia, że Jego Mość Cesarz raczył Najwyższem postanowieniem z 21. b. m. zarządzić najłaskawiej zamknięcie sesyi sejmowej na dniu 15. marca bieżącego roku.

Na posiedzeniu sejmu *kroackiego* z dnia 37. lutego kanonik Nacki wniósł, ażeby sejm uroczystą zaniósł protestacyę przeciwko wejściu Rieki (Fiume) w osobne stosunki z królestwem węgierskiem bez zezwolenia sejmu kroackiego. Wniosek ten jednomyślnie przyjęty został.

Następnie obradowano nad dodatkiem do regulaminu wyborczego sejmowego, z 7 paragrafów złożonego, odnoszącego się do wyborów na sejm Pogranicza wojskowego. Kilku mowców tego byli zdania, iż sejm nie ma prawa obradowania nad tym dodatkiem z powodu nieobecności reprezentantów Pogranicza. Zarzut ten jednak większością głosów usunięty został i sejm postanowił: Oficerowie pograniczni i urzędnicy pograniczni nie mają ani czynnego ani biernego prawa wyboru.

Anglia.

Londyn, 26. lutego. *(Rozprawy w parlamencie. — Wiadomości bieżące.)* Na jednem z ostatnich posiedzeń izby gmin wystąpił jeden z deputowanych, niejaki p. Clay, — nie czekając na zapowiedziany ministeryalny bil reformy — z własnym w tej materyi projektem, który się zasadza na wprowadzeniu do prawa wyborczego pewnych warunków inteligencyi i ukształcenia. Takie zresztą warunki nie mają w niczem naruszać dotychczasowego censusna mieniu opartego, lecz mieścić się obok niego jako uzupełnienie. Kto obecnie z tytułu mienia jest od prawa wyborczego wyłączonym, mógłby je według projektu pana Clay'a nabyć przez wykazanie swoich kwalifikacyi umysłowych. Kanclerz skarbu oddawał sprawiedliwość jasności i szczerości, z jaką wnoszący myśli swoje przedstawiał, przyczem wyjaśnił izbie okoliczności, dla których po zgonie lorda Palmerstona wśród przekształcenia gabinetowego projekt rządowy nie mógł być tak rychło gotowym. Wypadki śledztwa, jakie się prowadzi w celu zbadania obecnego stanu uprawnienia wyborczego będą niebawem parlamentowi przedstawione; zresztą nie uważał pan Gladstone za stosowne wypowiedzieć w jakiejbądź mierze, co myśli gabinet o projekcie p. Claya. Projekt wszakże do pierwszego odczytania przypuszczonym został.

Z Dublina donoszą o aresztowaniu między innemi osobami niejakiego Mac Donałda, który miał być naczelnikiem Fenyanów w okręgu irlandzkiej stolicy, a nawet pierwszym po Stephensie przywódzcą całego ruchu. Wiadomość o wysłaniu wojsk na południe nie sprawdziła się.

Na posiedzeniu w dn. 22. z. m. zawotowały obie izby parlamentu bez dyskusyi posag dla wychodzącej za mąż księżniczki He-

leny w sumie 30.000 f. st.. oraz roczne uposażenie, licząc od dnia ślubu w ilości 6000 f. st., zaś dla Księcia Alfreda od daty jego pełnoletności uposażenie coroczne w sumie 15.000 f. st., dopóki bezżennym pozostanie.

Niemcy.

Berlin, 26. lutego. *(Rozkaz królewski względem zamknięcia sejmu)* jest dosłownie następujący:

„Dostojni, szlachetni i szanowni panowie obu izb sejmowych!

„Rząd JKMości zagaił sejm tegoroczny, chociaż bez oczekiwania niezwłocznego załatwienia spraw sprzecznych, to jednakże w tej nadziei, że istniejące w narodzie pruskim pragnienie porozumienia się, znajdzie także oddźwięk dostateczny w reprezentacyi krajowej, aby umożliwić w ten sposób współdziałanie władz państwowych ku wskrzeszeniu praw użytecznych, i przez wspólną pracę w służbie ojczyzny złagodzić rozłam, który rozdzielił Izbę poselską od korony, tudzież od Izby panów.

„Rząd w tej nadziei zagaił wedle woli Najjaś. Pana sejm monarchii, bez podawania z swej strony nowych przyczyn do sporu, i nie uszczuplając podstaw do przyszłego porozumienia.

„Pierwszym natomiast objawem Izby poselskiej była mowa marszałka tejże, w której zadokumentował wrogie usposobienie większości Izby, czyniąc nieuzasadnione i wyzywające zarzuty rządowi królewskiemu.

„Z takim początkiem zgodne były poźniejsze czynności Izby, które na celu miały nie pokój lecz walkę, nie załatwienie projektów rządowych, lecz usiłowanie, by do napaści na rząd na takich polach szukać sposobności, których konstytucya w obrębie działalności reprezentacyi krajowej nie umieściła, i na których przeto czynności Izby poselskiej nie mogły nie pozostać bezpłodnemi. W tej myśli zaczepiono z radością przez cały naród przyjęty akt połączenia Księstwa Lauenburgskiego z koroną, a tem samem zaczepiono konstytucyjne prawo Króla, na mocy którego wolno mu zawierać ugody polityczne, nie nakładające żadnych na kraj ciężarów. W tej myśli przez uchwałę z dn. 10. lutego dokonano gwałcącej konstytucyę zaczepki na niezależność sądów, zapewnioną §. 86. ustawy, usiłując zarazem zachwiać w narodzie słuszną powagę sądownictwa pruskiego, tudzież publicznie znieważyć dobre imię stanu sądowniczego, którego bezstronność dziś jeszcze jak przed wiekami, cześć przynosi ojczyźnie naszej. Przez inną uchwałę izba poselska naruszyła artykuł 45 ustawy i wydawając przepisy dla urzędników władzy wykonawczej przypisała sobie prawo, przynależące wyłącznie Królowi.

„W obec tych nadużyć rząd winien był zapytać się, czyliby po przedłużeniu obrad sejmowych w ogóle oczekiwać wypadało rezultatów pomyślnych dla dobrobytu i wewnętrznego pokoju kraju.

„Król życzył sobie odłożenia odpowiedzi na zapytanie takowe aż do chwili ukończenia obrad Izby poselskiej nad wnioskiem, w którym mniejszość Izby złożyła swe zamiary pośredniczące.

„Przebieg obrad tych nie zdołał usunąć obawy rządu, że dłuższe pozostawanie Izby poselskiej na obranej raz drodze nabawi i kraju niebezpiecznych niezgód i uniemożliwi na przyszłość porozumienie się względem sporów dziś zachodzących.

„By temu zapobiedz. Najjaśn. Pan nakazał zamknąć posiedzenie sejmu, zagajonego dn. 15. stycznia. Z polecenia najwyższego zamykam więc sejm monarchii.“

Królestwo Polskie.

Warszawa, 28. lutego. *(Koncesya dla Izraelitów.) Dzien. War.* ogłasza następujący ukaz cesarski:

Z Bożej łaski My Alexander II., Cesarz i samowładca wszech Rosyi i t. d. W 1861 roku nadaliśmy w Cesarstwie, żydom, posiadającym stopnie naukowe, nabyte w naszych uniwersytetach i w medyko-chirurgicznej akademii, prawo wstępowania do służby rządowej we wszystkich władzach cywilnych. Uznawszy słusznem rozciągnąć podobną prerogatywę i na żydów w Królestwie Polskiem, na przedstawienie rady administracyjnej, w komitecie do spraw Królestwa Polskiego rozpoznane, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1. Żydzi posiadający dyplomy na stopnie naukowe: Doktora medycyny i chirurgii, albo doktora medycyny, oraz doktora, magistra lub kandydata innych fakultetów, tak uniwersytetów, cesarstwa i cesarskiej medyko-chirurgicznej akademii, jako też szkoły głównej warszawskiej, mogą być przyjmowani do służby cywilnej w Królestwie we wszystkich władzach.

Art. 2. Żydzi przypuszczeni do służby cywilnej na zasadzie artykułu poprzedzającego, używać mają ogólnych praw służbie tej zapewnionych.

Art. 3. Wykonanie ukazu niniejszego, który w Dzienniku praw zamieszczony być ma, władzom rządowym Królestwa, w czem do której należy polecamy.

Dan w Petersburgu, d. 13. lutego 1866.

Alexander.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym). Zabójstwo. Zeszłej jesieni rozeszła się we Lwowie pogłoska, że na przedmieściu Zniesienie szynkarka zabiła swojego męża. Ta szynkarka Marya Brennstul z Janowa, 48 lat licząca, obrz. rz. kat., matka 3 dzieci, stawała dn. 26. z. m. przed kolegium 5 sędziów (prezyd. radzca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarzyciel zastępca prok. państwa p. Lidl, obrońca p. adw. kraj Dr. Gregorowicz). Oskarzenie opiewa, że małżonkowie Marya i Filip Br., żyjący z sobą od lat 14, a utrzymujący szynk za rogatką żółkiewską, posprzeczali się z sobą dn. 29. września 1865. Marya Br. chwyciwszy drewno biła niem męża, także w głowę, aż ich świadkowie rozłączyli. Lecz Marya Br. znowu wzięła drewno i biła męża, ten zaś rzucił na nią flaszkę z wódką, która stłukła się o jej piersi i pokaleczyła jej palce. Następnie Filip Br. oddalił się do kuchni i obwiązał sobie zranioną głowę, poczem się zapewne położył. Dnia 1. października Marya Br. opowiadała, że tak wybiła męża, iż już od dwóch dni spi. Tegoż dnia po południu odwiedził Filipa Br. jego syn z pierwszej żony i znalazł ojca bezprzytomnym, podczas gdy żona tegoż, bynajmniej się o to nie troszczyła i nie posyłała po lekarza. Nazajutrz Filip Br. umarł. Żona zdjęła z niego skrawioną bieliznę i kazała przygotować zwłoki do pogrzebania. Lecz dn. 3. października jeden z krewnych Filipa Br. dostrzegł u niego ranę w głowie i zrobił relacyę do sądu, w skutek czego zarządzoną została obdukcya. Według orzeczenia lekarzy, śmierć nastąpiła przez wstrząśnienie mózgu w skutek pobicia. Marya Br., która tak w śledztwie jak i przed sądem zaprzeczała wszystkiemu z największą spokojnością umysłu, skazana została na podstawie zeznań 11 świadków na 5 lat ciężkiego więzienia (prokuratorya proponowała 10 lat).

(Pożary.) W Polance ad Zapałów w powiecie Lubaczowskim d. 16. z. m. w nocy spaliły się dwie stodoły włościańskie z zapasami zboża. Przyczyna pożaru jest niewiadoma. Szkoda wynosi około 377 złr.

W Niskołyzach w powiecie Manasterzyckim, dn. 17. b. m. spaliły się dwa domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi. Szkoda wynosi 1200 złr. Ogień miał być podłożony.

W Sołońcu w powiecie Rohatyńskim dn. 17. z. m. spaliły się dwa domy włościańskie i stajnia z 5 sztukami bydła. Ogień miał powstać przez nieostrożność, Szkoda wynosi około 460 złr.

W Laskówce w powiecie Dobieckim dn. 13. z. m. w nocy spalił się dom włościański z wszystkiemi ruchomościami. Przyczyna pożaru jest nie wiadoma

W Liskowatem w powiecie Dobromilskim dn. 19. b. m. w nocy spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi i kilku sztukami bydła. Dwoje dzieci, zostawione w domu bez dozoru, poniosły śmierć w płomieniach. Szkoda wynosi około 520 złr. Ogień prawdopodobnie wznieciły dzieci przez nieostrożność.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 28. lutego. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: Mec pszenicy (83 ℔) 4 zł. 65 c.; żyta (76 ℔) 3 zł. 18 c.; jęczmienia (68 ℔) 2 zł. 20 c.; owsa (48 ℔) 1 zł. 43 c.; hreczki 3 zł. 35 c.; grochu 3 zł. 60 c., ziemniaków 1 zł. 40 c.; cetnar siana 1 zł. 1 c., okłotów 83 c.; sąg drzewa bukowego 10 zł. 77 c.

Galicyjska kasa oszczędności we Lwowie.

Stan wkładek był z dn. 31. stycznia 1866 . . . 2,985.874 złr. 1 kr.
Od 1. do 28. lutego 1866:
włożyło 882 stron . . . 87.385 złr. 4 kr.
zwrócono 642 stronom . . 84.895 „ 72 „
Przybyło więc . . 2.489 złr. 32 kr.

Zatem dnia 28go lutego 1866 był ogół wkładek . . . . 2,988.363 złr. 33 kr.

Z Dyrekcyi galicyjskiej kasy oszczędności.

Ostatnia poczta.

Peszt, 28. lutego. *Sürgöny* donosi: Najjś. Pan raczył asygnować 5000 złr. na dary łaski. — *Lloyd* donosi, że król. reskrypt wydany będzie jeszcze w ciągu pobytu Najjaś. Pana w Budzie, a odjazd Ich MM. Cesarstwa nastąpi dopiero 6. marca. — Najjaś. Pan odwiedzał wczoraj teatr narodowy, gdzie liczna publiczność witała Monarchę zwykłemi oznakami lojalności.

Paryż, 28. lutego. *Monitor* wieczorny powiada: Mocarstwa zgadzają się w zdaniu, że sprawy rumuńskie muszą być wzięte pod obradę europejską

Londyn, 28. lutego. W izbie niższej oświadczył Layard, iż żaden z rządów europejskich nie żądał od Francyi przywilejów nawigacyjnych, które nadała ona małemu Księstwu Monaco, ale przedstawiano Francyi, że wypadek ten nie ma być przesądzającym. — *Times* wspomina o pogłosce, jakoby Russell z powodu nieporozumień w gabinecie podał się do dymisyi i proponował Sommerseta na prezydenta ministrów. *Times* ani zaprzecza tej pogłosce, ani ręczy za nią, powiada tylko, że w takim razie wolałaby konserwacyjne interregnum.

Berlin, 28. lutego. Dziś odbyła się rada gabinetowa, w której brali udział gubernator Manteuffel, jenerał Moltke, szef gabi-

netu wojskowego Treskow i poseł przy dworze francuzkim hr. Goltz.

Szlezwik, 28. lutego. Gubernator *Manteuffel* odjechał skutkiem otrzymanego w nocy telegrafu do Berlina.

Bukareszt, 27. lutego. Minister Rosetti żąda utworzenie gwardyi narodowej.

Nowy York, 27. lutego. Austryacki poseł protestował przeciw obrazie Cesarza Maxymiliana w mowie Bancrofta. Seward nie chiał przyjąć protestu, a poseł ponowił go. — Podług wiadomości z Mexyku zostali republikanie pod Tampico pobici i stracili 850 ludzi.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 1. marca.

Hotel George: PP. Małecki Kaj., z Skomorochy. — Rozwadowski Tom., z Babina.

Hotel angielski: Br. Horoch Sew., z Morańca. — Niedzielski Józef, z Polski.

Zajazd Podolski: Baczyński Konst., z Podoła. — Czernikowski Michał, z Leszczyniec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 1. marca.

PP. Hr. Dzieduszycki Stan., do Niesłuchowa. — Br. Bess Arn., do Boniowic. — Grocholski Wład., do Szczepiatyna. — Grabiński Hen., do Bratkowic. — Horodyski Wik., do Cygan — Krajewski Nik., do Czech. — Malinowski Wład., do Kudyniowa. — Piotrowski Adolf, do Krakowa. — Treter Miecz., do Sanoka. — Ilnicki Paweł, c. k. przeł. pow., do Kołomyi. — Zechner Franc., c. k. kapitan, Hohenauer Edw., c. k. podpor., i Pirner Ferd., c. k. podpor., do Stanisławowa. — Baikow Jędrzej, ces. ros. radzca kol., i Szostag Piotr, ces. ros. kapitan, do Warszawy. — Smalawski Felix, do Uherzec.

TEATR.

Dziś (przed. polskie.) **„Kobiety z kamienia“**, dramat ze spiewami w 4 aktach z prologiem. Ostatni występ i na dochód p. Jana Królikowskiego z Warszawy.

Jutro (przedst. niem.) **„Prinz Eugen der edle Ritter“**, poema dramatyczne w 1 akcie; **„Die Glocke“**, poema Fr. Szillera przerobione dla sceny; **„Flotte Burschen“**, operetka w 1 akcie. Na dochód p. Ludwika *Hurst*.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 1. marca 1866.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	321.23	+ 3.3	83.1	połud.-zach.	sł.	pochmurno
2 g.od. po poł.	321.00	+ 6.3	82.8	„	„	„
10.god.wiecz.	322.83	+ 2.0	93.8	zachodni	„	„

Wieczór deszcz 0‴50.

Kurs Lwowski.

Dnia 1 marca.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	4	82	4	87
Dukat cesarski	„ „	4	83	4	88
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	40	8	52
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	55	1	57
„ papierowy rosyjski	„ „	1	29	1	31
Talar pruski	„ „	1	51	1	53
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	63	32	63	12
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	65	26	66	01
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	64	77	65	57
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	63	55	64	15
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	153	33	155	50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 1. marca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	61	35
5% pożyczka narodowa	63	85
Losy z 1860 roku	79	55
Akcye banku wiedeńskiego	734	—
„ „ kredytowego	144	60
Londyn, 10 funtów szterlingów	101	80
Srebro	101	70
Dukat pojedyńczy	4	86

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 27. lutego.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	56.40	56.60
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	99.—	99.40
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	63.50	63.70
od kwiet. do paźd. po 5%	63.50	63.70
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	68.—	68.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	60.80	61.—
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	60.80	61.-
dtto. po 4½%	53.—	53.50
dtto. „ 4%	48.—	48.50
dtto. „ 3%	35.50	36.—
dtto. „ 2½%	30.—	32.—
dtto. „ 1%	11.90	12.10
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	145.—	147.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	144.—	145.—
Przez. do wyl. z r. 1854	74.90	75.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100zł.	79.25	79.35
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	87.20	87.40
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	74.90	75.10
Renty Como po 42 lir. aust.	16.—	16.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	55.—	57.—
„ 4½%	52.75	53.25
„ 4%	47.—	47.50
„ 3½%	40.50	41.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	53.—	55.—
„ 2¼%	48.—	49.—
„ 2%	43.-	43.50
„ 1¾%	38.—	39.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	—.—	—.—
„ 4½%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	81.—	82.—
Wyż. Aust.	80.50	81.50
Salcburg	81.—	82.—
Czech	83.—	84.—
Morawii	80.50	81.50
Szląska	87.—	88.—
Styryi	84.—	86 —
Tyrolu	—.—	—.—
Kar., Krainy i Wyb.	84.—	88.—
Węgier	66.25	66.75
Banatu Tem.	64.75	65.25
Kroacyi i Slawonii	68.50	69.50
Galicyi	64.25	65 25
Siedmiogrodu	61.75	62 25
Bukowina	64.35	65.25
Z klauzulą wylos. w r. 1867	64.—	64.50
Banat Temesz.	63.75	64.—
Lomb. wen. poż. z r. 1850	84.—	86.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
„ 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	—.—	—.—
„ 1¾%	—.—	—.—

(Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.: Kar., Krainy i Wyb. — Bukowina)

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23.50
„ 2½% „ 100 „	18.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	16.50	18.50
„ 2% „ 100 „	14.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	731.—	732.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	143.—	143.20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	578.—	580.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	71.—	72.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1541.—	1543.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	163.10	163.30
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	160.—	161.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	117.50	118.50
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	154.—	154.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłata 35%	76.—	77.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	140.25	140.75
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	108 —	108.50
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	670.—	680.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	250.—	260.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	120.—	125 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	453.—	455.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	212.—	213 —
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	—.—	375.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	250.—	254 —
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.—	360.—

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104.50	105.—
przeznaczone do los. po 5%	90.30	90 50
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	86.—	86.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	63.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	74.—	74 50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.50	97.—
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	76.—	77.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	69.50	70.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	102.50	103.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	89.—	90 —
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	—.—	86.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	82.—	83.—
Kol. Głogn. po 100 zł. m. k.	77.75	78.25
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	80.50	81.—
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.—	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	83.—	84.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	89.50	90.50
Lloyda za 100 zł.	87.50	88.50

6. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	113 50	114.—
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	79.50	80.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	109.50	110.50
„ „ po 50 zł. m. k.	48.—	48.50
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	23.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	78.—	80.—
Salma „ 40 „ „	26.50	27.—
Palfiego „ 40 „ „	22.50	23.—
Clarego „ 40 „ „	24.—	24.50
St. Genois „ 40 „ „	20.75	21.25
Windischgrätza 20 zł. „	15.50	16.—
Waldsteina 20 „	18.75	19.25
Keglevicha 10 „	12.50	13.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	86.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	85.20	85.40
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	85.30	85.40
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	76.—	76 —
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	101 70	102.20
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	40 50	40.60
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	4.85	4.86
dtto. pełnej wagi	4.85	4 86
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.15	8.17
Rosyjski imperyał	8.35	8.40
Talar związkowy	1.52	1.53
Srebro	101.50	101.70

Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50 c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.